

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

XXVI. De secundo obedientiae gradu, qui pertinet ad voluntatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

lum est obedientiæ meritum. Ego viam Obedientiæ decurri vsque ad mortem, omnibus difficultatibus & impedimentis contemptis & remotis, quæ in via occurrunt. Apostoli mei quoque in obseruatione præceptorum meorum in finem vsque vitæ perstiterunt. Itaque qui ob inconstantiam, vel commodum aliquod suum, aut alium respectum humanum negligit obedientiã præstare, meus discipulus non est. Incipere, & postea citra iustam causam non exequi obedientiam, puerorum est, non religiosorum.

De secundo gradu obedientiæ, qui pertinet ad voluntatem.

CAPVT XXVI.

FILI, voluntas tua est potentia cæca. tu quoque sæpè passionibus tuis excæcaris, quare non potes esse dux illius, ne ambo in foueã cadatis. Necessè est igitur, vt mihi innitatur, eiq; qui locum meum in gubernando sustinet. Atq; hoc exigit secundus Obedientiæ gradus: nēpè, vt non modo tuã voluntatē subiicias Superioris volūtati, eiq; tuã conformes, sed vt illius voluntatē facias tuã; quod consequere, si Superioris voluntatem animæ.

animæ.

animæ tuæ inferas. Rami duo qui ex hoc furculo prodeunt, nimirum velle, & nolle Superiorum, sedulò sunt conseruandi, & si fortè aliud germen erumperet, subitò resecandum esset, ne vigorem adimat furculo.

O B E D I E N T I A, quæ ad hunc gradum secundum pertinet, tres proprietates requirit, quæ illam gratam mihi reddunt & acceptam. Vna est, vt sit voluntaria. altera, vt hilaris, tertia, vt feruens. Hæ tres proprietates hostem communem habent, à quo non parum exagitantur, qui dicitur repugnantia. Religiosus, qui non expugnat hanc repugnantiam, facilè vincitur, quia nequit obedire hilariter & feruenter. Et si repugnantia à parte superiore proficiscatur, tollitur quoque voluntarium.

V E R V M dic mihi fili, vndè nascitur tua repugnantia, quæ in præstanda obedientia te tam morosum & difficilem reddit. An fortè indè, quod existimas te subiiciendo Superiori iacturam facere libertatis & honoris tui? Si idcirco doles, & dolor repugnantiam creat; non dolendi, sed gaudendi potiùs causam habes: quandoquidem (vt aliàs tibi dixi) qui amore mei se submittit Superiori, submittit se mihi, Domino
omni-

omnium; quæ in re non parum suam existimationem & honorem adauget, cum rem faciat homine generoso & magnanimo dignam. Ac dum amorem proprium quasi pedibus conculcat (quod nec omnium est, nec multorū) prorsus declarat, quanti me, meique amorem faciat. Si ego Dominus maiestatis amore tui me subieci hominibus, eisque toto pectore obtemperauī, cur tu contristaberis, dum subiicis te vicario meo? Considera fili, quod hoc sit esse subditum. considera te ad religionem non venisse ad imperandum, sed ad obediendum. Si tu agnosceres in voce Superioris vocem meam; & si perpenderes obedire Superiori, esse obedire mihi, exultares tibi aliquid ab illo imperari, & feruenter ac perlibenter illi obtemperares.

COGITARE deindè, quod in obediendo iacturam facias libertatis, luculentus error est, cum non solùm nō amittatur libertas, sed etiam perficiatur; siquidem beneficio obedientiæ conformatur & coniungitur voluntati diuinæ, quæ est regula infallibilis benè operandi: atque ideò quamdiu libertas humana ei coniuncta erit, benè operabitur. Nec dubium est, eam libertatem, quæ semper nititur bono, esse perfe-

R

ctiorem

etiam ea, quæ nonnunquã adhæret malo. Non perditur quod datur Deo, sed redditur securius, ne perdatur.

O B E D I E N T I A ergò huius secundi gradus, vt mihi grata sit, debet esse voluntaria, & non coacta. Sunt nonnulli, qui timent à Superiore occupari, & ideò varia effugia & diuerticula quærunt, nunc occultando se, nunc excusando, nunc fingendo se aliis distentos negotiis. Et si quando aliquo iussu Superioris amandentur, vadunt velut coacti. Alij obedire malūt vni potius quàm alteri, atq; si ego non essem in omnibus Superioribus. Sed illi liquidò demonstrāt, quod non obediunt amore mei. Qui in obedientia Superioribus delata, respicit me, nullum discrimen inter Superiores facit, sed æqualiter obsequitur omnibus. O quantum halucinantur quoq; ij, qui nulla religione ducuntur, si voluntati Superiorum resistent in rebus spiritualibus, vt ieiuniis, precibus mortificationibus, & id genus aliis; nec enim inobedientia nomine suo destituitur in rebus piis & spiritualibus.

A L I I sunt, qui promptè obsecundant in negotiis inclinationi suæ & naturæ consentaneis; in cæteris, quæ non arident magnum sentiunt fastidium & repugnantiam.

Nemo

Nemo est, qui non agnoscat hanc imperfectam & miseram esse obedientiam, quia constat eam ex radice amoris proprii natam. Miseriam auget, quod cum tales illibenter & inniti obediant, non solum meriti iacturam faciant, sed ob fastidium & nauseam difficiliorem obediendi actionem reddant. Deterrimum verò illud, quod obedientia, quæ debebat illis esse suauissimus cibus, ipsorum culpa vertatur in venenum amarum. Quisquis enim grauatur obedit, ordinariè murmurat, indignatur & offendiculum alii præbet, & loco præmij, quod mereri poterat, si æquo animo obedisset, vltro in caput suum arcessit pœnas.

FILII, optas liberari ab his ærumnis? excita in te efficax desiderium promptè & sincere deinceps obtemperandi, ac donum hoc postula ab eo qui dare potest. Deinde strenuè exerce te in omni obedientiæ genere, magnæ & parvæ. Et cogita eum magnam lucrispiritualis iacturam facere, qui ægré obedit. Qui vicinus est morti, & non libenter moritur, anctiorem mortem reddit. Sic qui obedientiam præstat, sed repugnante voluntate, plus se excruciat. Melius ergo est ex necessitate facere virtutem. Qui potest humeris ferre crucem, non trahat eam per terram.

R 2

Non

NONNULLI viam quidem obedientiae ingredi volunt, sed ea conditione, vt Superiorem præcedant, non sequantur. Atque ij sunt, qui cum animo propositum habent aliquod exercitium vel negotium, variis medijs Superiorem conantur in suam sententiam impellere, eaq; in re tam anxij sunt & solliciti, vt si voto eorum non fiat satis conturbentur. Neque hic sistit eorum imperfectio, sed præterea exercitio illi operam dare volunt, modo suo, non modo, quem Superior suggerit. Atque ita voluntas eorum antecedit voluntatem Superioris. Non ambulat securus, qui lumen fert à tergo. Superior est, qui lucem defert, quam tibi præbere debet, non tu illi; quare opus est, vt tu eum insequaris, non autem præcedas. Qui Superiorem traducit ad modum agendi suum, non quarit obedire illi, sed illum obedire sibi. Et qui conatur impellere Superiorem, vt velit quod ipse vult, inserit suam voluntatem voluntati Superioris: quocirca fructus illius non erunt fructus obedientiæ, sed propriæ voluntatis subditi, quos ille degustat, & non ego.

ALTERA proprietas huius secundi gradus est, vt Obedientia sit hilaris, quæ oritur ex priore. Qui enim obedit libenter, obedit
& hila-

& hilariter. Et qui inuitus obedit, obedit cū
mœrore. Mihi magis arridet parua obedi-
entia facta amore mei cum gaudio, quàm
magna facta cum tristitia. Qui non obedit
hilariter, declarat se non me diligere, quia
mihi displicet tristis obedientia. Accedit
quod onus suum aggrauat, sicut qui hilari-
ter obedit onus obedientiæ omninò alle-
uiat. O quanto in errore est, qui assuefacit
se ad tristem & cunctabundam obedientiã,
quia nec mihi, nec Superiori, nec suæ con-
scientiæ satisfacit, Ac paulatim tali obrepit
religiôsæ vitæ fastidium, & post fastidium
vitæ infelicitas. Qui enim suo statu conten-
tus non est, miser est & infelix.

TERTIA proprietas est, vt obedientia
sit feruens. Feruor nascitur ex amore, si di-
ligas obedientiam, nihil tibi mandabitur,
quod non hilariter & ardentè exequare.
Me non lateret, qui feruidè, & qui trepidè
mihi obediunt, & scio, qui maiori feruore &
studio mihi obsequi possint. O si religiosi
considerarent me in omnibus eorum actis
esse præsentem: atque etiam expenderent,
quam gratum mihi sit & iucundum videre
subditos gnauiter & ardentè mandatis Su-
periorum facere satis. Considerarent etiam
benedictiones, quibus tales obediētes præ-

R 3

uenio,

uenio, dubium siquidem non est, quin in obedientia praestanda magnoperè accenderentur. Fili, vbi nunc est ardor ille, quo conversionis tuæ initio flagrabas? Vbi nunc desiderium ingens, quo postulabas tibi multa imperari etiam ardua? Potest nè fieri, vt quò notitiam huius rei maiorè es adeptus, hoc minus facias? Scholasticus, qui imperitior deprehenditur exeunte anno, quàm ineunte fuerit, meretur è schola exturbari, & ad abiectiùs vitæ genus detrudi.

De tertio Obedientiæ gradu pertinente ad intellectum.

CAPVT XXVII.

FILI, hic tertius & supremus Obedientiæ gradus attinens ad intellectum requirit, vt religiosus sentiat, iudicetq; id quod à Superiore decernitur esse melius: imò postulat, vt subditus nō habeat, neque aduersum, neq; diuersum iudiciū à iudicio Superioris. Diuersitas enim iudiciorū est causa inquietudinis & turbationis. Subditus qui voluntate duntaxat coniunctus est Superiori, inueniente minima occasione, quæ iudiciorū pariat discrepantiam, potest ab eo diuelli. at qui semel & voluntate & intelligentia

illi